

Her Ölüm Erken Ölümdür

– GürhanGürses · 29 Nisan 2012

Sala verildi.

Ölen biri var ilçede öldürülen biri...

"Medya" diyor müezzin rahmetlinin adını.

Öğrencimdi.

Canına kastedilen, ömrü çalınan.

Daha yaşayacağı kocaman bir zaman vardı önünde.

Koklayacağı nice çiçek, güleceği nice dem, seveceği nice çocuk!

Hiçbirine yetmedi ömrü, yettirmede zalim, yettirmede katil.

Türkiye'mde gayet normal ve alışlagelmiş vakalardan sayılır senin ölümün. Ateş düştüğü yeri yakar ve herkes üç günlük yastan sonra yaşamına kaldığı yerden devam eder. Bu kadar ucuzdur bir kızın canı. Bu kadar kolaydır bir kızın kanı. Katleden ise bu dünyadaki cezasını çeker ve hayatın akışına geri döner bir zaman sonra! Hiçbir şey olmamış gibi yer içer ve gezer.

Nisanın herhangi bir günü değil 29'u...

Hava kapalı mı kapalı?

Hava ölüm gibi sıkıntılı...

Havalarda bir şeyler var bizlere mesaj olarak verilen.

Bir tuhafılık var havada ve bir tuhafılık var serde.

Havada nem var kaptığım, huylandığım.

Havada bir şeyler var bizleri Orhan Veli gibi mahveden.

Böyle havada istifa ettim insanlıktan diyeceğim geliyor.

Kalbim bir yumruk gibi kasım kasım kasılıyor lakin elden hiçbir şey gelmiyor.

Ağlamak istiyorum lakin onu da beceremiyorum. İçim bir tuhaf, aklım bir türlü anlayamıyor, nedenler makineli tüfek gibi çarpıyor her bir kıvrımına beynimin.

Sadası bana elem veriyor ıstırabımın.

Kadası bana zulmediyor.

Sala verildi.

Ölen biri var ilçede öldürülen biri...

"Medya" diyor müezzin rahmetlinin adını.

Öğrencimdi.

Sala okundu.

Giden biri var ilçede katledilen.

Hayat dolu; şen şakrak...

Üzülüyorum şimdi resmine bakarak.

Hiç tanımasaydım diyeceği geliyor insanın belki bu kadar acıtmazdı lakin!
Acıyor içim, kıvranıyor yüreğim. Bir sancı oturmuş yeri belli değil! Kâh beynimde kâh kalbimde... Bir kan akıyor sanki ruhumda, ruhumda bir ağırlık var sanki beni rahatsız ediyor.
Ah diyeceğim geliyor derinden mi derinden.
Ah çekeceğim geliyor içten mi içten!
Lakin yapamıyorum.

Sala verildi.

Ölen biri var ilçede öldürülen biri...

"Medya" diyor müezzin rahmetlinin adını.

Ne kadar da kolaymış falanca öldü diye.

Bu kadarmış görüp göreceği bu gölge dünyada.

İçimi bir hüzün tabakası sarıyor, kaçak bir tütün gibi yakıyor.

"Her ölüm erken ölümdür." der şair gerçekte çok erken bir ölüm.

İnsafa gelmiyor ölüm, yaşa bakmıyor, cinsiyete aldanmıyor. Vakit tamam der demez gelip konuyor cana alıcı kuş. Ölüm kabul hakır, lakin bir kulun elinden oldu mu koyuyor insana! Tesir ediyor adama!

Olmazsa olmaz diyeceği geliyor.

Oysa el gitmez cana kastetmeye...

Başka bir cana kıyamaz can olan.

Cana kıyılmaz be adam!

Cana kastedilmez.

Daha kaç kadın ölecek kaç kız gidecek yok yere.

Cana kasteden canidir, canavardır.

Cana kasteden katildir. Can kadar olmayan cani olur.

Can dediğine kan sürersen eli kanlı olursun.

"Şiir yazma hastalığım

Hep böyle havalarda nüksetti;

Beni bu güzel havalarda mahvetti." diye yazmış Orhan Veli... Ve bizimde canımız böyle havalarda kanamaya başladı. Kalemimiz hep kana batırılarak yazdı. Kanaya kanaya yazdı bu toplumun iflah olmayan yanını.

Öle öle bittik belki de oysa yiten her can bir umuttur yarına. Sevdası dilimizde türkü, sözleri kulağımızda küpe, neşesi ömrümüzde bir dönüm noktasıdır belki de.

Sala verildi.

Ölen biri var ilçede öldürülen biri...

"Medya" diyor müezzin rahmetlinin adını.

Öğrencimdi.

Canına kastedilen, ömrü çalınan.

Daha yaşayacağı kocaman bir zaman vardı önünde.
Koklayacağı nice çiçek, güleceği nice dem, seveceği nice çocuk!

Sala verildi.
Ölen biri var ilçede öldürülen biri...
"Medya" diyor müezzin rahmetlinin adını.
Öğrencimdi.

Ölümlle nişanlıymışsın meğer toprakla evli... Allah gani gani rahmet etsin sevgili Medya, Allah mekânın
cennet eylesin; Yüce rabbim kalanlara baş sağlığı ve sabrı cemil versin.